

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 50,4-7; Ps 22,8-9.17-20.23-24; Fil 2,6-11; Mk 14,1 – 15,47

Draga braćo i sestre!

Nedjelja muke Gospodnje, Cvjetnica, približava nas najvećem događaju čitave liturgijske godine; Svetom vazmenom trodnevlju. Na činjenicu zaokruženosti korizmenog vremena upućuje i vanjsko obilježje današnje liturgije: palmine grane (u nekim krajevima maslinove ili mlade tek propupale grane nekog drugog stabla) koje, osušene, bivaju spaljene da bi njihovim pepelom započeli korizmu sljedeće godine. Tako simbol početka korizme (pepeo) od istoga je izvora kao i onaj na njezinu kraju (svježa grana), a Pepelnica i Cvjetnica na taj način su nedjeljivo povezane.

Ulazak s palmama u ruci – trebao je to biti neobičan događaj; skupina oduševljenih pristaša uspinje svoga učitelja na magarca da bi tako uzišli slavodobitno u Jeruzalem. Ne manje je neočekivan izlazak učitelja – Mesije iz Jeruzalema: to je izgon nakon što je razočarao svjetinu. Naime, svjetina se ponašala poput djece – slavlje se pretvara u tragediju, veselje se u tren pretvara u gorke plač. Kod svjetine zbunjuje činjenica tako snažne i brze promjene od Hosana! u Raspni ga! Ali, i danas je to slučaj...Odnos s osjećajima je upravo takav – oni nekad mogu ekstremno varirati, ili se pojavljivati samo s određenim predznakom.

Bog je ušao u svijet i zbog njega se dao razapeti na križ, jer osjeća bezgraničnu ljubav prema čovjeku. Ona nije uvjetovana, jer Bog ne očekuje ništa u naknadu za svoju ljubav. Čovjek je taj, koji se boji tako velike i nesebične ljubavi; čovjek poznaje tek instant nadomjestke koji jedino ostavljaju glad za onim pravim osjećajima.